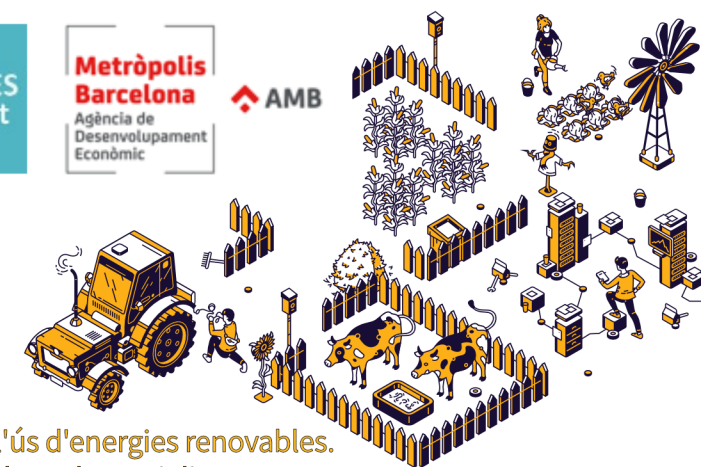
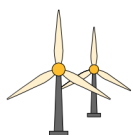

Descarbonització i economia circular en la cadena de valor agroalimentària

La descarbonització i l'economia circular en la cadena de valor agroalimentària són enfocaments complementaris per abordar desafiaments ambientals i millorar la sostenibilitat. La descarbonització se centra a reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle mitjançant pràctiques agrícoles sostenibles i l'ús d'energies renovables. D'altra banda, l'economia circular busca minimitzar deixalles i aprofitar al màxim els recursos, reciclant subproductes i dissenyant cadenes de subministrament més tancades. La integració d'ambdós enfocaments promou un sistema alimentari més eficient, sostenible i resilient. Tecnologies innovadores i polítiques climàtiques donen suport a aquests esforços a nivell global.

ESTRATÈGIES DE DESCARBONITZACIÓ

Energia renovable

Transició a fonts d'energia renovable: Utilitzar energia solar, eòlica i altres fonts renovables a les operacions agrícoles i a la cadena de subministrament

Innovació tecnològica

Sensors, drons i altres tecnologies poden optimitzar l'ús de recursos i reduir les emissions associades amb la producció agrícola.

Captura i emmagatzematge de carboni

Alguns cultius, tenen la capacitat de capturar i emmagatzemar carboni al sòl, contribuint a la mitigació del canvi climàtic.

Biogàs i biomassa: Aprofitar els residus agrícoles per a la producció de biogàs o biomassa pot proporcionar una font d'energia renovable i reduir la dependència dels combustibles fòssils.

Agricultura sostenible

Pràctiques agrícoles regeneratives: Implementar tècniques com la rotació de cultius, l'ús de cobertes vegetals i l'agroforesteria pot millorar la salut del sòl, augmentar la captura de carboni i reduir la necessitat de fertilitzants sintètics.

Cadenes de Subministrament Eficients

Transport eficient: Optimitzar les rutes de transport, utilitzar vehicles més eficients i explorar opcions com el transport ferroviari.

Gestió de residus

Reciclatge de residus agrícoles: Transformar els residus agrícoles en compost, biogàs o biomassa pot ajudar a reduir les emissions i a tancar els cicles dels nutrients.

Agricultura de precisió: Utilitzar tecnologies avançades com la teledetecció i els sistemes de gestió agrícola de precisió per optimitzar l'ús de l'aigua, els fertilitzants i els pesticides, reduint així les emissions associades amb la producció agrícola.

Localització de la producció: Fomentar pràctiques de producció local pot disminuir les emissions relacionades amb el transport d'aliments a llargues distàncies.

Reducció de desapropitament d'aliments: Implementar mesures per reduir les pèrdues i els desapropitaments d'aliments en totes les etapes de la cadena de subministrament

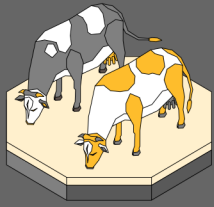
FUNDACIÓN
EMPRESA &
CLIMA

Consell Comarcal
del Baix Llobregat

L'INSTITUT
AGRÍCOLA
CATALÀ DE SANT ISIDRE

ALGUNS EXEMPLES...

Cadenes de subministrament circulars

Retorn de subproductes a la cadena de valor:

Incorporar els subproductes de la producció agrícola o alimentària en altres etapes de la cadena, creant així una cadena de subministrament més tancada.

Acords de simbiosi industrial: Promoure col·laboracions entre diferents empreses o sectors per utilitzar els residus d'una indústria com a matèria primera per a una altra.

Gestió eficient de l'aigua

Reutilització i reciclatge de l'aigua:

Implementar sistemes que permetin la recollida i reutilització de l'aigua en operacions agrícoles i d'altres processos relacionats amb la cadena de valor.

Tècniques d'irrigació eficients: Adoptar pràctiques d'irrigació que minimitzin el malbaratament d'aigua.

Revalorització de residus i aliments

Aplicació d'estratègies "residu a recurs":

Identificar oportunitats per revaloritzar els residus, com convertir restes de fruites i verdures en ingredients per altres productes o processos.

Rescat d'aliments: Redirigir aliments en excés o que estan propers a la caducitat cap a programes de donació, alimentació animal o altres usos útils.

Reciclatge de residus i subproductes

Compostatge: Convertir els residus orgànics com ara restes de cultius, pells de fruita i altres materials en compost per millorar la fertilitat del sòl.

Biomassa i biogàs: Aprofitar els residus orgànics per a la producció de biomassa o biogàs.

Disseny de productes i envasos sostenibles

Invasos reutilitzables o compostables: Fomentar l'ús d'envasos reutilitzables o compostables en lloc de plàstics d'un sol ús per reduir els residus i la contaminació ambiental.

Optimització dels envasos: Desenvolupar envasos que utilitzin menys material, siguin més lleugers i tinguin menor impacte ambiental, mantenint al mateix temps la qualitat i seguretat dels aliments.

Agricultura circular

Sistemes de producció integrats:

Implantar pràctiques agrícoles que considerin la interconnexió entre diferents components com ara cultius, bestiar i sòl, per aconseguir un ús eficient dels recursos.

Recursos locals: Promoure l'ús de recursos locals i regionals en l'agricultura, reduint la dependència d'inputs externs i fomentant la resiliència dels sistemes agrícoles.

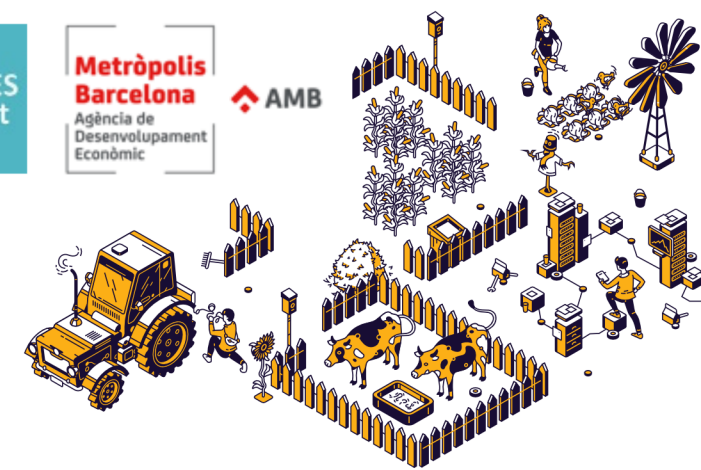

? SABIES QUÈ...

El juny del 2023, la UE va publicar el **Reglament 2023/1115**, sobre la posada a disposició al Mercat Únic de la Unió Europea i l'exportació des de la Unió de determinades mercaderies i productes associats a la desforestació i la degradació forestal, conegut com el **Reglament de desforestació de la EU (EUDR)**.

A partir del **30 de desembre de 2024**, s'aplicaran els articles clau de l'EUDR, deixant un breu període d'adaptació i preparació.

En virtut de l'EUDR, qualsevol operador que col·loqui al mercat de la UE productes bàsics com la **soja**, la **carn de boví**, l'**oli de palma**, la **fusta**, el **cacau** o el **cautxú**, ha de poder **demostrar que els productes no són originaris de terres desforestades o han contribuït a la degradació dels boscos**.

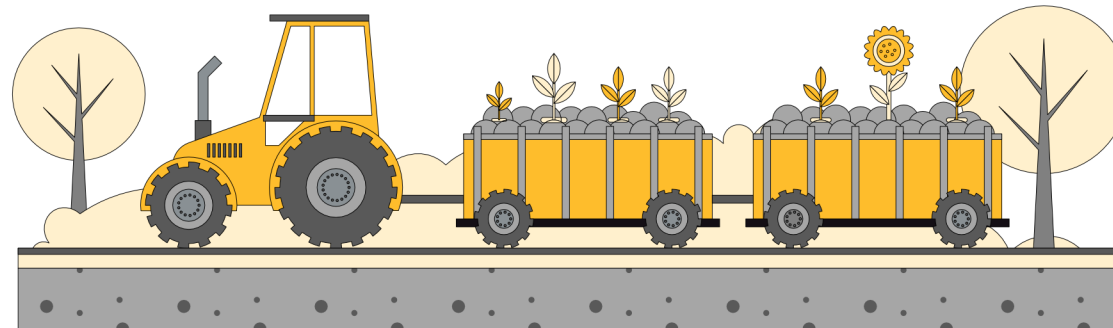
LA CADENA DE VALOR AGROALIMENTÀRIA: LA PETJADA DE CARBONI

La cadena de valor agroalimentària comprèn totes les etapes involucrades en la producció, processament, distribució, emmagatzematge, comercialització i consum d'aliments.

Cadascuna d'aquestes etapes pot contribuir a la petjada de carboni total de la cadena, que mesura les emissions de gasos d'efecte hivernacle (GEI) associades a un producte o sistema

1. Producció agrícola

En aquesta etapa, la petjada de carboni està associada amb les emissions derivades de l'ús de maquinària agrícola, l'ús de fertilitzants i pesticides, la gestió de sòls i les emissions de metà provinents de la digestió de remugants com el bestiar.

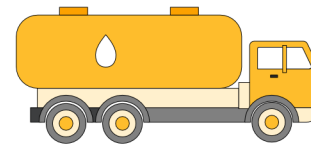
2. Processos i manufactura

Les activitats de processament i fabricació contribueixen a la petjada de carboni a través del consum d'energia per a la cocció, refrigeració, envasament i altres operacions. L'elecció de fonts d'energia i l'eficiència en els processos poden influir en aquestes emissions.

3. Distribució i Transport

El transport de productes agrícoles i aliments processats des del lloc de producció fins als punts de venda o consum genera emissions de carboni. El tipus de transport utilitzat i la distància recorreguda són factors clau.

4. Emmagatzematge i venda al detall

L'ús d'energia en les instal·lacions d'emmagatzematge i venda al detall, així com les emissions relacionades amb la gestió de residus i la refrigeració, contribueixen a la petjada de carboni en aquesta etapa.

5. Consum

Els hàbits de consum, inclòs el malbaratament d'aliments, tenen un impacte directe en la petjada de carboni.

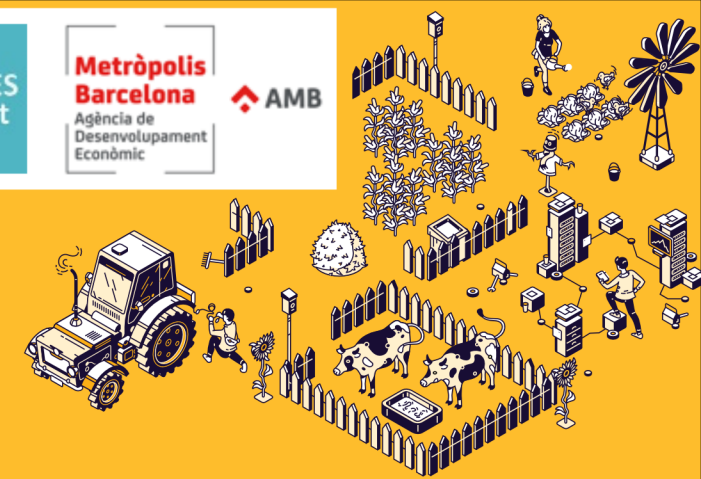
Per reduir la petjada de carboni en la cadena de valor agroalimentària, s'estan adoptant diverses estratègies, com ara:

- Agricultura sostenible
- Gestió eficient de residus
- Energies renovables
- Cadenes de subministres eficients
- Envàs sostenible
- Consum conscient
- Tecnologies innovadores
- Certificacions i etiquetes ambientals

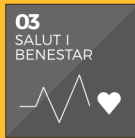
QUÈ ÉS LA TAXONOMIA VERDA EUROPEA?

La taxonomia mediambiental es presenta com un sistema de classificació amb el propòsit d'aclarir i categoritzar les inversions i activitats econòmiques que es consideren sostenibles en el marc del Pacte Verd Europeu.

ALINEACIÓ DELS OBJECTIUS DE LA TAXONOMIA MEDIAMBIENTAL DE LA UE AMB ELS ODS

Prevençió i control de la contaminació

Mitigació del canvi climàtic

Adaptació al canvi climàtic

Protecció i us sostenible de l'aigua i dels recursos marins

Protecció i recuperació de la biodiversitat i els ecosistemes

Transició a una economia circular

EN QUIN MOMENT ENS TROBEM?

Regulació de la UE: La Unió Europea ha establert el Reglament (UE) 2020/852 sobre taxonomia (també conegut com a Reglament de Taxonomia) el qual defineix els criteris i els requisits de divulgació relacionats amb la sostenibilitat mediambiental per a les activitats econòmiques. És legalment vinculant i té com a objectiu proporcionar una base comuna per a la classificació d'activitats sostenibles a la UE.

Obligacions d'informes i divulgació: Les empreses que desitgin beneficiar-se de la taxonomia verda han de complir amb les obligacions d'informes i divulgació establertes en el Reglament de Taxonomia. Això inclou la presentació d'informes sobre com les seves activitats s'alineen amb els criteris de sostenibilitat.

Efecte en la inversió sostenible: El Reglament de Taxonomia té un impacte legal significatiu en el camp de la inversió sostenible. Requereix que els gestors de fons i altres actors financers informin sobre com els seus productes d'inversió s'alineen amb els criteris de la taxonomia.

Sancions i aplicabilitat: Les empreses que no compleixin amb els requisits legals relacionats amb la taxonomia verda poden enfrontar sancions i penalitzacions. És essencial que les empreses comprenguin i compleixin amb aquestes obligacions legals per evitar conseqüències adverses.

Evolució legal: Les empreses s'han de mantenir al tant dels canvis en la legislació i adaptar les seves operacions en conseqüència.

FUNDACIÓN EMPRESA & CLIMA

Shaping Energy for a Sustainable Future

Consell Comarcal del Baix Llobregat

L'INSTITUT AGRÍCOLA CATALÀ DE SANT ISIDRE

CRITERIS TÈCNICS DE SELECCIÓ(CTS): ACTES DELEGATS

El Reglament de Taxonomia facultava a la Comissió per establir criteris tècnics de selecció (CTS) mitjançant actes delegats.

1er
Acte Delegat
Desde gener 2022

Defineix els criteris tècnics de selecció de les activitats econòmiques que puguin fer una contribució substancial a la mitigació del canvi climàtic i l'adaptació al mateix.

2n
Acte Delegat
Desde gener 2022

Especifica el contingut, la metodologia i la presentació de la informació que han de divulgar les grans empreses financeres i no financeres sobre la proporció d'activitats econòmiques totalment sostenibles en els seus negocis, inversions o activitats creditícies.

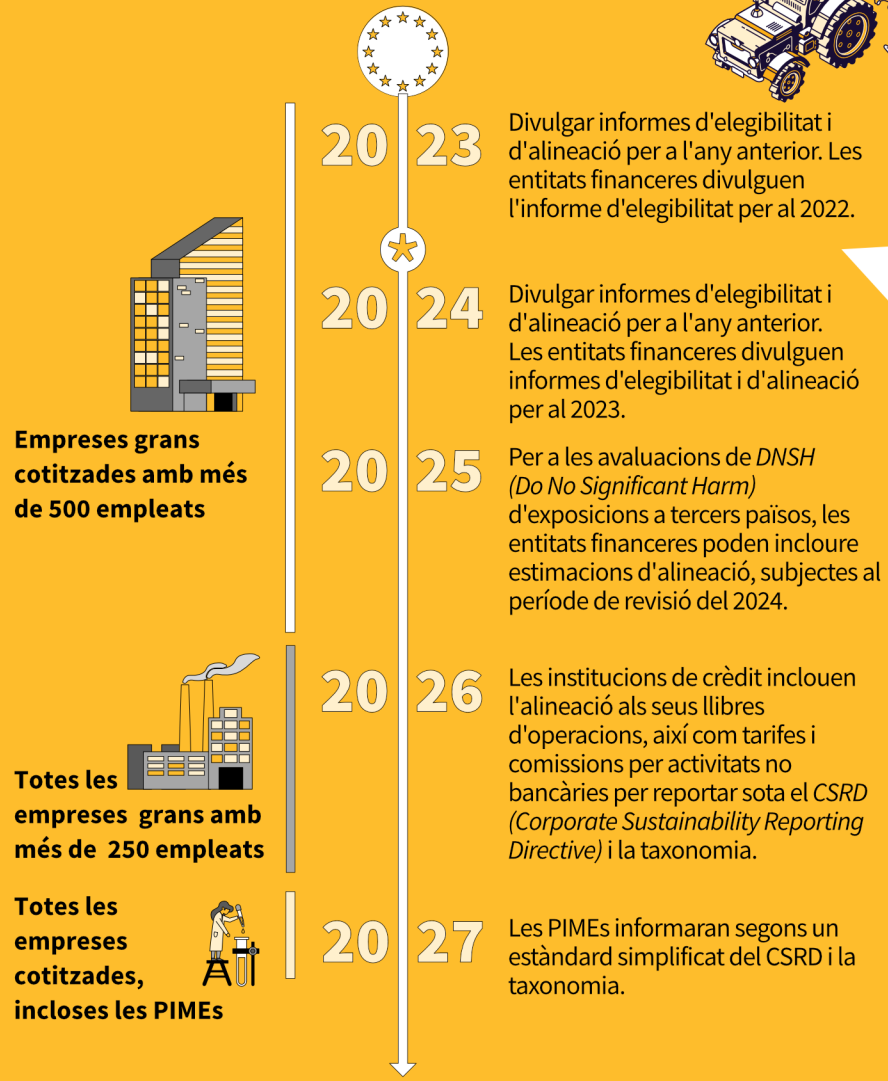
3r
Acte Delegat
Desde gener 2023

Inclou, en condicions estrictes, activitats específiques d'energia nuclear i gasosa en la llista d'activitats econòmiques cobertes per la taxonomia de la UE

El finalment el 13 de juny, la Comissió va aprovar un nou conjunt de criteris taxonòmics de la UE per a activitats econòmiques q contribueixen substancialment a un o més dels objectius mediambientals no climàtics, es a dir:

- Ús sostenible i protecció de l'aigua i els recursos marins
- Transició a una economia circular
- Prevenció i control de la contaminació
- Protecció i restauració de la biodiversitat i els ecosistemes

CRONOGRAMA DELS REQUISITS

Empreses grans cotitzades amb més de 500 empleats

Totes les empreses grans amb més de 250 empleats

Totes les empreses cotitzades, incloses les PIMes

El 17 d'octubre la Comissió va adoptar el seu programa de treball pel 2024, on es dona seguiment al compromís de reduir els requisits de presentació d'informes en un 25%, per tal d'impulsar la competitivitat de la UE i proporcionar un alleujament a les PIMes.

Aquestes propostes inclouen l'aplaçament dels terminis per a les normes sectorials establertes a la Directiva sobre informes de Sostenibilitat Corporativa (CSRD), així com canvis en l'àmbit d'aplicació de la Directiva comptable i el seu Reglament de referència.

COM POT AFECTAR LA TAXONOMIA VERDA A LES PIMES?

Major transparència i claredat: La taxonomia verda proporciona pautes i criteris específics per determinar quines activitats són considerades sostenibles des d'una perspectiva mediambiental. Això pot ajudar les pimes a comprendre millor quines pràctiques són beneficioses per al medi ambient i com alinear les seves operacions amb els estàndards de sostenibilitat.

Accés a finançament sostenible: Amb la creixent atenció a la inversió sostenible i la regulació relacionada amb la taxonomia verda, les pimes que puguin demostrar que compleixen amb aquests criteris poden accedir a finançament i recursos específicament destinats a projectes sostenibles.

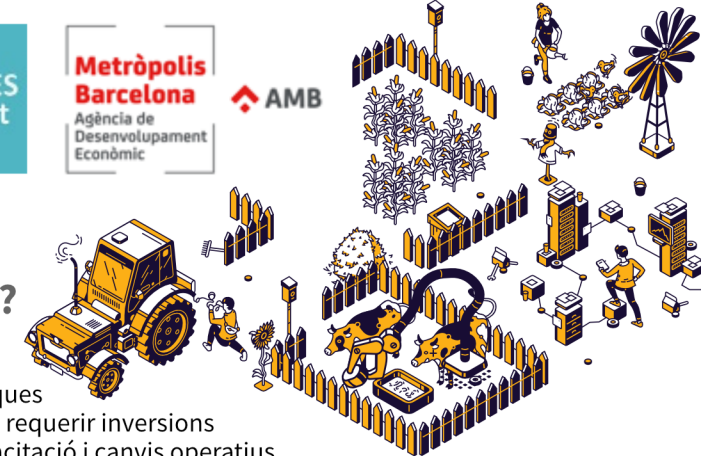
Oportunitats de mercat: Amb la creixent consciència ambiental dels consumidors, les empreses que compleixin amb els estàndards de la taxonomia verda poden tenir un avantatge competitiu en comercialitzar els seus productes i serveis com a respectuosos amb el medi ambient.

Costos i eficiència: Adoptar pràctiques i tecnologies sostenibles pot ajudar les pimes a reduir costos a llarg termini en disminuir el consum de recursos i augmentar l'eficiència operativa.

Innovació i desenvolupament: La necessitat de complir amb els estàndards de la taxonomia verda pot impulsar la innovació en productes i processos sostenibles, la qual cosa podria portar a noves oportunitats de negoci i creixement.

QUINS DESAFIAMENTS TENEN LES PIMES?

Costos Inicials:

La implementació de pràctiques i tecnologies sostenibles pot requerir inversions significatives en equips, capacitació i canvis operatius. Les pimes poden enfrontar dificultats per cobrir aquests costos inicials.

Accés a Recursos i Finançament: Malgrat les oportunitats de finançament sostenible, les pimes poden tenir dificultats per accedir a aquests recursos a causa de la seva mida i manca d'història en projectes sostenibles.

Coneixements Especialitzats: Complir amb els estàndards de la taxonomia verda sovint requereix coneixements tècnics i especialitzats. Les pimes poden mancar de personal amb experiència en sostenibilitat.

Conformitat normativa: Adaptar-se als estàndards de sostenibilitat imposats per la taxonomia verda pot requerir canvis significatius en els processos i la producció. Complir amb regulacions més estrictes pot ser un desafiament addicional.

Competència i Diferenciació: A mesura que més empreses busquen complir amb la taxonomia verda, la competència pels recursos i els mercats sostenibles pot augmentar. Les pimes necessiten trobar formes de diferenciar-se i destacar entre la competència.

Comunicació i Màrqueting: Transmetre els esforços sostenibles d'una pime de manera efectiva sovint requereix habilitats de comunicació i màrqueting. Això pot ser un desafiament si no es compta amb personal o recursos dedicats a aquesta funció.

Avaluació d'Impacte: Fer un seguiment i avaluar l'impacte de les pràctiques sostenibles pot ser complicat. Les pimes necessiten mesurar i demostrar els resultats dels seus esforços.

Canvi Cultural: L'adopció d'una mentalitat sostenible i la creació d'una cultura empresarial enfocada en la sostenibilitat pot ser un desafiament cultural per a algunes de les persones.

FUNDACIÓN
EMPRESA &
CLIMA

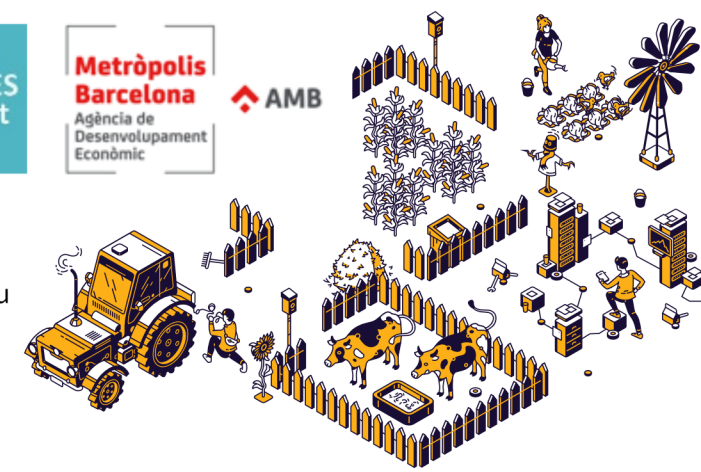

federQuim
Federación Empresarial
Catalana del Sector Químico

Ajuntament de Badalona

EL MECANISME D'AJUST EN FRONTERA DE CARBONI (CBAM)

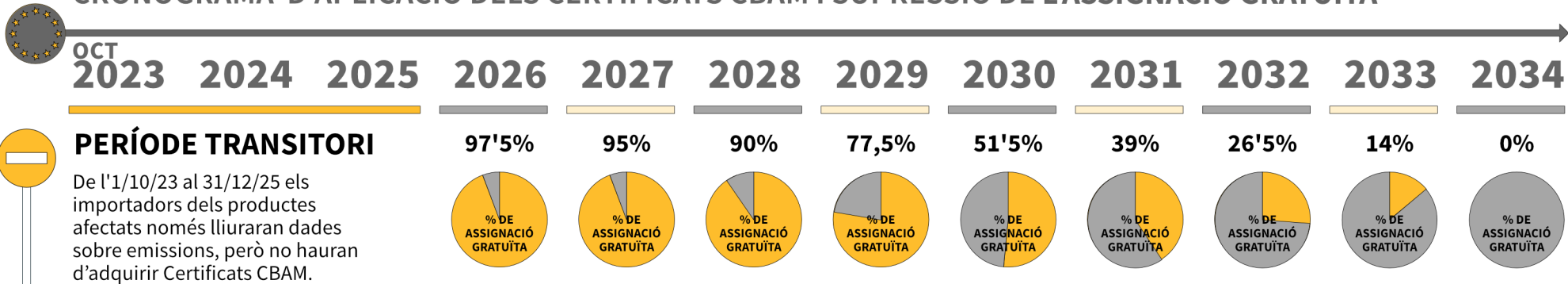

El Reglament 2023/956, estableix un mecanisme d'ajust fronterer del carboni, CBAM o "MAFC" (en català), que quan s'apliqui completament obligarà els importadors de béns de la UE a comprar certificats equivalents al preu del carboni que haurien d'haver pagat si els béns s'haguessin produït segons les normes de fixació de preus del carboni de la UE.

L'objectiu és **evitar la deslocalització de la producció** intensiva energètica de la EU a països amb nivells més baixos de regulació d'emissions de gasos d'efecte hivernacle.

El CBAM s'aplica inicialment a les importacions de béns la producció dels quals sigui especialment intensiva en carboni i presenti més risc de fuga de carboni i podrà anar ampliant el seu àmbit d'aplicació gradualment. De moment els sectors afectats són: ciment, ferro i acer, alumini, fertilitzants, electricitat i hidrogen.

CRONOGRAMA D'APLICACIÓ DELS CERTIFICATS CBAM I SUPRESSIÓ DE L'ASSIGNACIÓ GRATUÏTA

PERÍODE TRANSITORI

De l'1/10/23 al 31/12/25 els importadors dels productes afectats només lliuraran dades sobre emissions, però no hauran d'adquirir Certificats CBAM.

A partir de l'1 de gener de 2026, els importadors hauran de declarar anualment la quantitat de béns importats a la UE i els seus Gasos d'Efecte Hivernacle (GEH) i lliurar el nombre de certificats CBAM que hagin adquirit. El preu dels certificats CBAM es calcula prenent com a base el preu dels drets d'emissió de CO₂. Es pretén coordinar la introducció dels certificats CBAM amb la retirada del lliurament gratuït de drets d'emissió durant el període 2026-2034. Si l'importador pot demostrar que ja s'ha pagat un preu del carboni durant la producció de les mercaderies importades, es podrà descomptar de l'import que li correspongui pagar quan lliuri els certificats.

La implementació i adopció de la Taxonomia Europea per part de les empreses i el sector financer poden accelerar significativament la transició cap a una economia baixa en carboni i sostenible. A més, aquesta ofereix múltiples beneficis per a les empreses, per la qual cosa la seva adopció no només és crucial per garantir un futur sostenible i complir amb les metes climàtiques i ambientals de la UE, sinó que aquest marc regulatori garantirà la viabilitat a llarg termini de les organitzacions.

FUNDACIÓ
EMPRESA &
CLIMA

Consell Comarcal
del Baix Llobregat

L'INSTITUT
AGRÍCOLA
CATALÀ DE SANT ISIDRE

Entre Agricultors

Cooperatives agrícoles: Els agricultors poden unir-se en cooperatives per compartir recursos, coneixements i accés a mercats. Això els permet negociar col·lectivament i millorar el seu poder de negociació.

Intercanvi de bones pràctiques: La creació de xarxes i plataformes per a l'intercanvi de coneixements i millors pràctiques entre agricultors pot millorar l'eficiència i la sostenibilitat de les operacions agrícoles.

En la Producció

Acords de cadena de subministrament sostenible: Col·laborar amb proveïdors i productors per establir estàndards i pràctiques sostenibles en la producció agrícola.

Contractes de subministrament a llarg termini: Establir acords de subministrament a llarg termini pot brindar estabilitat tant als agricultors com als processadors, permetent-los planificar inversions i adoptar pràctiques més sostenibles.

En la Distribució i Logística

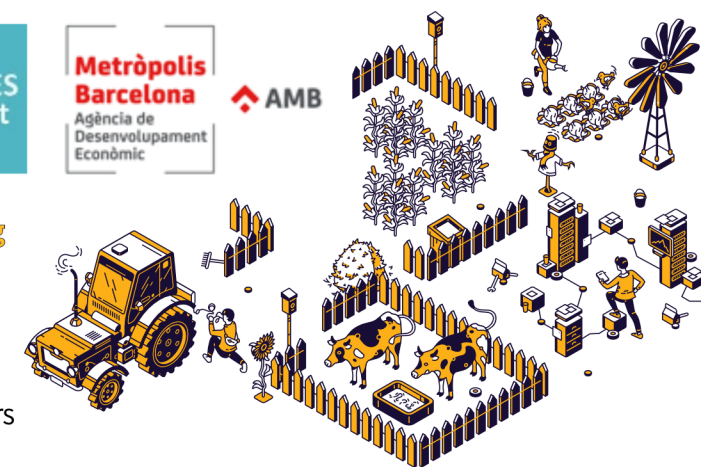
Centres de distribució compartits: Compartir instal·lacions de distribució pot reduir costos logístics i emissions associades amb el transport, especialment en regions on diverses empreses tenen operacions properes.

Optimització de rutes de transport: Col·laborar en la planificació de rutes de transport pot reduir la distància recorreguda i disminuir les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

En la R+D+i

Consortis de recerca: La col·laboració entre empreses, institucions de recerca i universitats pot accelerar la innovació i el desenvolupament de noves tecnologies sostenibles en la producció agrícola i la cadena de subministrament.

Plataformes d'intercanvi de dades: Compartir dades entre diferents actors de la cadena de valor pot facilitar la presa de decisions informada i millorar l'eficiència en la gestió de recursos.

En la Comercialització i Màrqueting

Programes de màrqueting conjunt: Col·laborar en estratègies de màrqueting pot augmentar la visibilitat i la demanda de productes sostenibles, beneficiant tots els actors de la cadena.

Certificacions i etiquetes compartides: Desenvolupar certificacions i etiquetes compartides que destaquin pràctiques sostenibles pot ajudar a diferenciar els productes en el mercat i construir la confiança del consumidor.

Amb els Consumidors

Programes d'educació i conscienciació: Treballar juntament amb organitzacions i consumidors per educar sobre la sostenibilitat en la cadena de valor i promoure hàbits de consum responsables.

Participació en iniciatives de responsabilitat social corporativa: Col·laborar en projectes de responsabilitat social corporativa pot enfortir la imatge de la marca i contribuir a la sostenibilitat a nivell comunitari.

En la Gestió de Residus

Iniciatives de reciclatge conjunt: Col·laborar en programes de reciclatge i gestió de residus pot reduir els impactes ambientals i els costos associats.

Ús compartit d'instal·lacions de tractament de residus: Compartir instal·lacions per al tractament de residus pot millorar l'eficiència i reduir la duplicació d'esforços.

Participació en Plataformes de Sostenibilitat

Adhesió a iniciatives i plataformes de sostenibilitat: Participar en iniciatives com el Pacte Mundial de les Nacions Unides, la Iniciativa de Sostenibilitat d'Aliments i altres programes de sostenibilitat del sector pot proporcionar un marc per a la col·laboració i l'intercanvi de bones pràctiques.

FUNDACIÓN
EMPRESA &
CLIMA

Consell Comarcal
del Baix Llobregat

L'INSTITUT
AGRÍCOLA
CATALÀ DE SANT ISIDRE

Germark

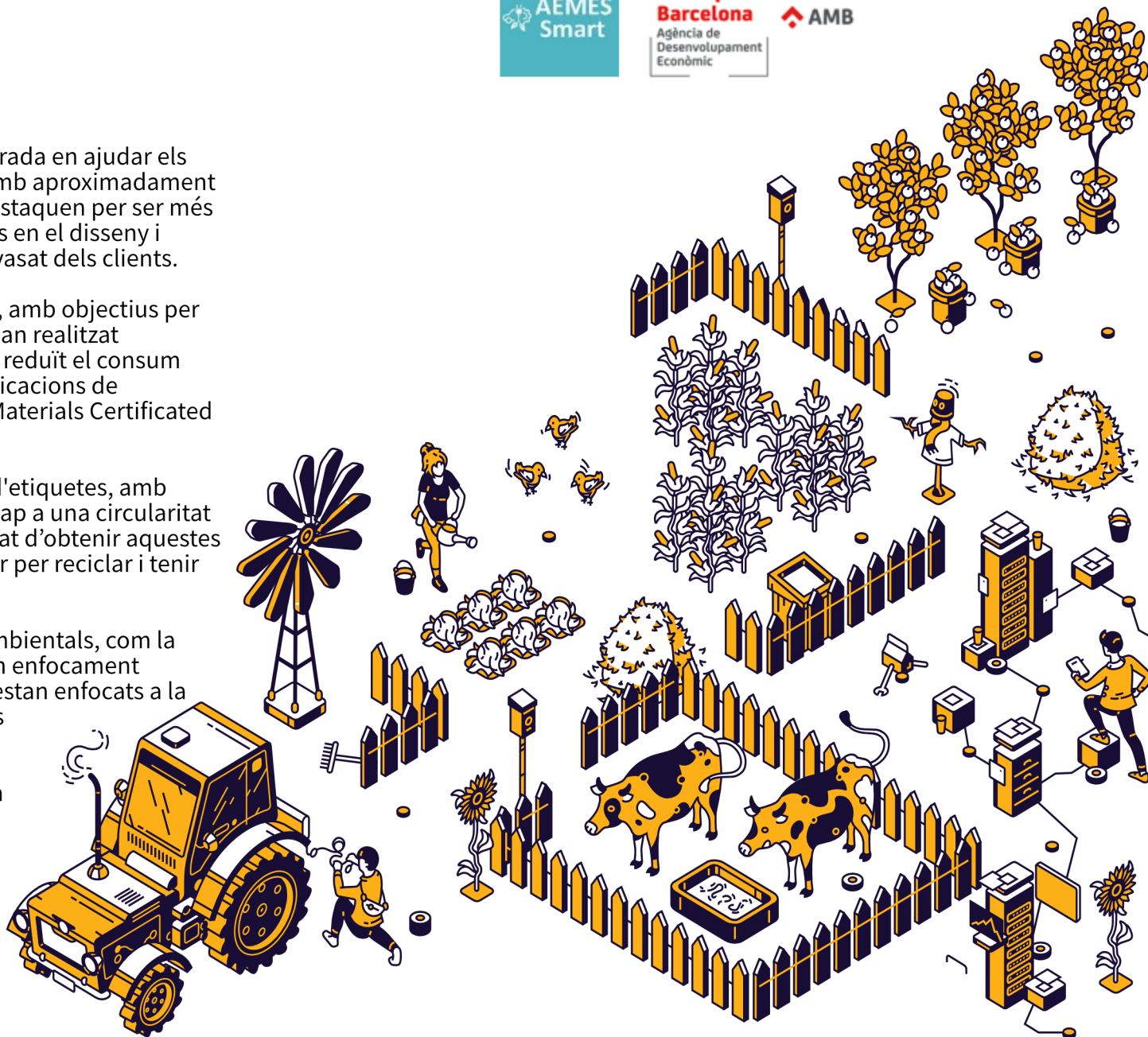
Empresa d'etiquetes amb una missió centrada en ajudar els clients a assolir l'èxit de les seves marques. Amb aproximadament el 70% del seu negoci centrat en etiquetes, destaquen per ser més que una impressora, actuant com a consultors en el disseny i construcció de polítiques per a les línies d'envasat dels clients.

L'empresa posa èmfasi en la sostenibilitat, amb objectius per al 2030 per minimitzar l'impacte ambiental. Han realitzat inversions en tecnologies com UV LED on han reduït el consum elèctric en un 40%. També han obtingut certificacions de sostenibilitat, com la FSC, BRCGS Packaging Materials Certificated i la ISO 14001.

Destaquen la seva innovació en el sector d'etiquetes, amb desenvolupaments com etiquetes Linerless, cap a una circularitat del Liner. Els clients que no tenen la possibilitat d'obtenir aquestes etiquetes sense liner els hi posa un contenidor per reciclar i tenir una circularitat Liner.

Amb l'objectiu sòlid d'evitar problemes ambientals, com la gestió dels residus del paper siliconat, amb un enfocament disruptiu i innovador. Per altra banda també estan enfocats a la circularitat de caixes, on han invertit en caixes retornables i reutilitzables per reduir residus.

Germark està compromesa amb la recerca i desenvolupament per trobar solucions als problemes ambientals del seu sector col·laborant amb els clients per assolir objectius mediambientals comuns.

Aigües de Barcelona

Aigües de Barcelona, el 2015, va realitzar el primer càlcul de la seva petjada de carboni. Des d'aleshores, ha reduït un 56% de les seves emissions gràcies a la comptabilitat climàtica.

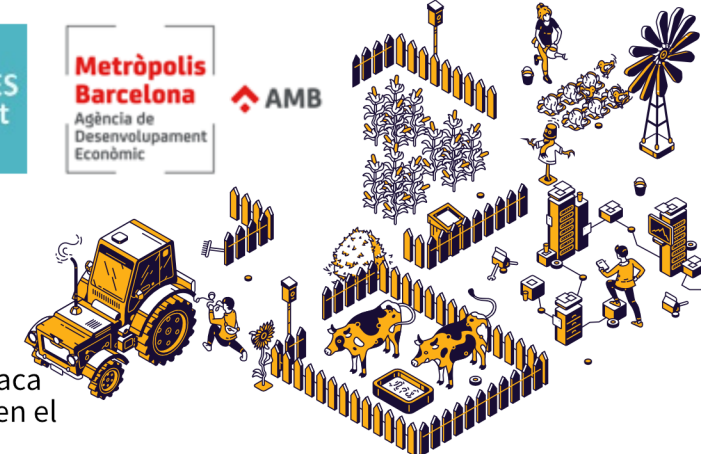
Han introduït el concepte de "petjada de carboni editada a tercers", destacant la importància de l'economia circular.

Ha treballat en projectes d'eco eficiència, reduint la petjada hídrica i energètica. A més, han impulsat la col·laboració amb la cadena de valor, incloent-hi més de 1.500 proveïdors, promovent la sostenibilitat abans de la regulació.

Destaquen la importància de l'economia circular, especialment en la gestió de residus, evitant emissions associades a l'enviament de residus a abocadors i promovent la valorització de subproductes. A nivell de petjada d'aigua, han reduït la petjada hídrica i evitat aproximadament 14.500 tones d'emissions gràcies a la valorització de biocombustibles.

Han creat un Hub d'Acció Climàtica per treballar amb proveïdors cap a la neutralitat climàtica. Aborden l'emergència climàtica i la crisi de recursos naturals, comproment-se a zero fitosanitaris a totes les plantes.

A més, estan avançant en la regeneració del cicle urbà de l'aigua, utilitzant aigua regenerada i fomentant el seu ús en el sector agrícola per abordar el dèficit hídric.

Vallformosa Foundation

Vallformosa, amb una història de 150 anys, destaca pel seu enfocament únic en el sector vinícola.

L'empresa que col·labora amb més de 400 viticultors i ha implementat accions de descarbonització.

Destaquen la creació de la Càtedra de Transformació i Territori i la Fundació que promou projectes socials i sostenibles.

En l'àmbit agrari, Vallformosa treballa en la presa de decisions dels viticultors per reduir l'ús de maquinària i millorar la gestió del sòl.

Han adoptat plaques solars, mètodes de descarbonització i reducció de pes a les ampolles, on destaquen la substitució del tap corona i la col·laboració amb Aigües de Barcelona per a la conservació de l'aigua. I reciclen o reutilitzen el 91% dels residus generats.

Empresa que busca la sostenibilitat econòmica, social i medi ambiental, abordant reptes demogràfics agraris mitjançant la concentració de terres.

Col·laboren amb la Càtedra Pompeu Fabra i busquen la transformació del territori mitjançant la traçabilitat de carboni i la creació d'unitats de negoci sostenibles.

FUNDACIÓN
EMPRESA &
CLIMA

Consell Comarcal
del Baix Llobregat

L'INSTITUT
AGRÍCOLA
CATALÀ DE SANT ISIDRE

Abordar aquests reptes requereix enfocaments integrals i col·laboratius que involucrin governs, empreses, agricultors, organitzacions no governamentals i consumidors.

Les solucions han de ser sostenibles, equitatives i centrades en la resiliència a llarg termini dels sistemes alimentaris.

Canvi climàtic

Canvis en els patrons climàtics, esdeveniments climàtics extrems i condicions meteorològiques impredecibles afecten la producció agrícola, la disponibilitat d'aigua i l'estabilitat dels sistemes alimentaris.

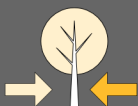
Seguretat alimentària

Garantir que hi hagi prou aliments disponibles, accessibles i segurs per satisfer les necessitats d'una població mundial en constant creixement, especialment en el context de la urbanització ràpida i els canvis en els hàbits alimentaris.

Pèrdua i rebuig d'aliments

La pèrdua i el malbaratament d'aliments en totes les etapes de la cadena de valor, des de la producció fins al consum final, contribueixen significativament al malbaratament de recursos i a la inseguretat alimentària.

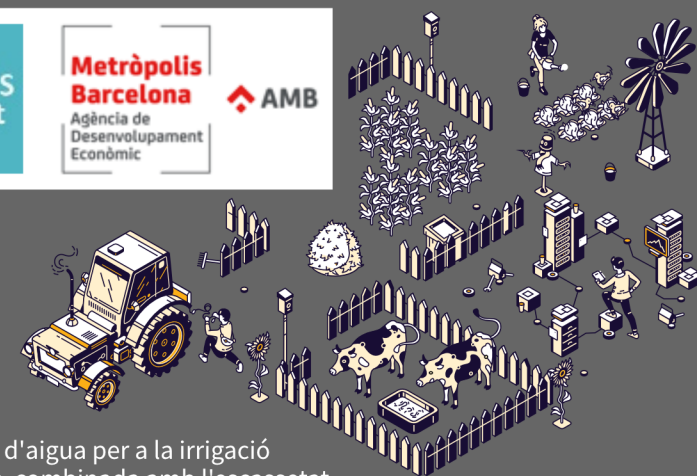
Pressió sobre els recursos naturals

L'ús intensiu de recursos naturals, com aigua i sol, en combinació amb pràctiques agrícoles no sostenibles, pot portar a la degradació del medi ambient i la pèrdua de biodiversitat.

Erosió del sòl i degradació

L'erosió del sòl i la degradació de la terra redueixen la capacitat productiva de les àrees agrícoles, afectant negativament la qualitat del sòl i la sostenibilitat a llarg termini.

Pressió sobre els sistemes d'aigua

La demanda creixent d'aigua per a la irrigació i altres usos agrícoles, combinada amb l'escassetat d'aigua en algunes regions, crea desafiaments per a la gestió sostenible de l'aigua en l'agricultura.

Globalització i complexitat de la cadena de subministrament

La cadena de valor agroalimentària s'ha tornat més globalitzada i complexa, cosa que augmenta la vulnerabilitat a interrupcions en la cadena de subministrament a causa de factors com desastres naturals, pandèmies i conflictes.

Resistència als antibiòtics i ús de pesticides

L'ús excessiu d'antibiòtics en la cria d'animals i de pesticides en l'agricultura contribueix a la resistència als medicaments i té impactes negatius en la salut humana i ambiental.

Tecnologia i accés a la informació

L'adopció desigual de tecnologies agrícoles innovadores i l'accés desigual a la informació agrícola poden crear bretxes entre els productors i afectar la seva capacitat per millorar l'eficiència i la sostenibilitat.

Requisits regulatoris i normatius

La complexitat i la variabilitat dels requisits reglamentaris i normatius poden representar desafiaments per als productors i empreses en la cadena de valor.

OPORTUNITATS EMPRESARIALS PER LA CADENA DE VALOR AGROALIMENTÀRIA

Producció orgànica i regenerativa

Creixent demanda d'aliments produïts de manera sostenible.

Agricultura de precisió

L'ús de tecnologies d'agricultura de precisió, com la teledetecció i els drons, permet una gestió més eficient dels recursos i la reducció de l'impacte ambiental.

Agtech (Agricultural Technology)

Desenvolupar i utilitzar tecnologies innovadores, com la intel·ligència artificial, l'aprenentatge automàtic i l'automatització, pot millorar l'eficiència en la producció agrícola i la cadena de subministrament.

Blockchain per a la traçabilitat

Implementar tecnologia blockchain per garantir la traçabilitat dels productes alimentaris des de la granja fins a la taula, cosa que pot augmentar la transparència i la confiança del consumidor.

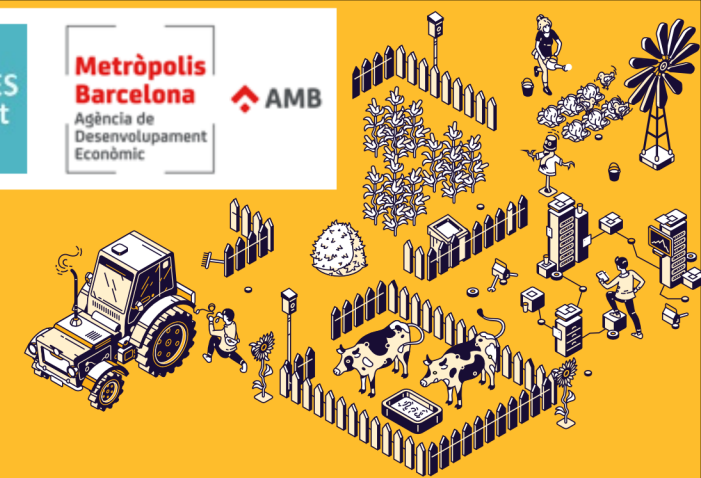
Aliments a base de plantes i alternatives a la carn

La creixent demanda d'aliments basats en plantes i alternatives a la carn obre oportunitats per a la innovació en la producció i comercialització d'aquests productes.

Gestió eficient de la cadena de subministrament

Millorar l'eficiència logística i reduir les pèrdues en la cadena de subministrament poden generar estalvis i millorar la sostenibilitat.

Tecnologies d'emmagatzematge i conservació

Desenvolupar tecnologies innovadores per a l'emmagatzematge i la conservació d'aliments pot reduir les pèrdues post collita.

Reciclatge de residus agrícoles

Explorar oportunitats per reciclar residus agrícoles i convertir-los en productes útils, com bioplàstics, biogàs o fertilitzants.

Biorefineries

Desenvolupar biorefineries que puguin processar subproductes agrícoles per obtenir diversos productes, des de biocombustibles fins a productes químics.

Etiquetatge transparent

Proporcionar informació transparent sobre la producció, l'origen i les pràctiques sostenibles pot atraure consumidors conscients de la sostenibilitat.

Desenvolupament de varietats resistents i sostenibles

Invertir en recerca per desenvolupar varietats de cultius resistents a condicions climàtiques canviants i més eficients en l'ús de recursos.